

۲۰۱۹/۰۷/۲۵

عارف عباسی

باید نام افغانستان را به شهادتستان و یا به گورستان صلح تبدیل کرد

برحسب معمول عادت همیشگی هر روز به امید و آرزوی شنیدن و دیدن خبر خوشی به سراغ رسانه های وطنی می روم ولی برعکس در سرخط اخبار از حمله انتحاری و حملات گروهی در پایتخت و اطراف و اکناف مملکت از طرف طالبان می بینم و می شنوم و صحنه هایی را مشاهده می کنم که به نام یک انسان، چه رسد به افغان بودن، سوگند به مقدسات که قلبم را پاره می کند فریاد می شنوم، چیغ و ناله و ضجه، رو کندن و مو کندن می بینم مادر و پدر فرزند از دست داده، زن شوهر کشته شده و اطفال یتیم از سایه مهر پدری محروم شده را در حال ماتم و سوگواری می بینم، جوانان سپاهی اردو و یا افراد قوای امنیتی، غریب کار لب سرک، حمال و شاگردان مکتب و زنان و مردان رهگذر بی گناه هر روز جان می بازند و تکه و پارچه میشوند. کدام انسان دیندار و یا بی دین به نام بشر تحمل دیدن چنین سانحات را دارد، چون طبیعتاً انسان رقیب القلب استم از گریه خود داری نتوانسته می گیریم و می گیریم، که گریستن باعث آرامش درد جانکاه این سوختن است و فریاد به دربار الله بر می آورم که یا الهی تا به کی؟ این مخلوق مرتکب چه گناهی شده اند که سزاوار چنین جزا شده اند و مورد غضبت قرار گرفته اند. باز توبه می کنم و به رضای او سر تسلیم فرو می آورم و عقل نهیب می دهد که از ماست که بر ماست.

این جنایاتی است که گروه وحشی ددمنش گرگان درنده در قیافه انسان در حق این ملت مرتکب می شوند. گروهی که از اسلام و شریعت می گویند ولی همه جنایات شان خلاف دساتیر دین و نصوص قرآن است، مساجد ویران کردند و قرآن سوختند، گروهی که اثری از آدمیت، ترحم، عطف و دل سوزی به طفل و زن و کهن سال نزد شان وجود نداشته با چاقوی کند گلو ها بریدند و با تلوار سر ها زتن جدا کرده سوختاندند و عذاب کش کردند.

طالبان نه بر اساس عنعنات ملی و یا اصول اخلاقی به هیچ تعهدی پابند نبوده همه می دانید که چند هفته قبل شصت نفری زیر نام جلسه بین الافغانی برای دو روز با این گروه نابلد با مذاکره و مفاهمه دور یک میز نشستند، این هیأت که اگر منتخب مردم نبودند ولی نمایندگی از خواسته ها، درد ها و رنج های جامعه می نمودند این جانوران را برادر و هموطن خطاب کردند و تضرع کردند که در جنگ برد نیست و طریقت انسانی و اسلامی نبوده و اگر شما واقعاً خود را اولاد این وطن می دانید هموطنان بی گناه تان را به قتل رسانده و خسارات و بربادی بی حد بر این وطن وارد و خواهران و برادران شما از این جنگ بسیار صدمه دیده بیائید برای اطمینان خاطر و کسب اعتماد مردم افغانستان راه صلح را در پیش گیریم و برای تحقق این خواست در ختم این جلسه طی اعلامیه مشترک به هشت مورد توافق صورت گرفت که منجمله توقف حملات بر افراد ملکی، مکاتب، مساجد، محلات تجمع مردم چون بازارها و رهایی محبوسین کهن سال و معیوب بود.

ولی این گروه خدا ناشناس و دشمن انسانیت به تعهد خود وفادار نمانده بعد از این اعلامیه در حمله بر دفتر خدمات لوجستیکی وزارت دفاع تلفات جانی به مردم ملکی و حتی اطفال معصوم مکتب رو وارد کردند. و حمله انتحاری بر مرکز پولیس شهر قندهار تعداد زیاد مردم بی گناه به شمول چند نظامی کشته شده و بیش از نود نفر افراد ملکی بشمول زنان و اطفال مجروح شده خسارات زیاد مالی بمنازل شخصی مردم و گمرک قندهار وارد شد و در ولایت بادغیس در یک حمله ناگهانی سی نفر کماندوی جوان اعضای خانواده ها را به شهادت رساندند و در حمله انتحاری باموتر مملو از مواد منفجره روز جمعه گذشته بر پوهنتون کابل بیش از بیست نفر شاگرد اعضای خانواده های شان و فروشندگان کراچی دار را کشته و تعداد زیادی را زخمی نمودند. این جنایات بعد از جلسه بین الافغانی در دوحه و نشر اعلامیه مشترک صورت گرفت.

هموطن عزیز!

چگونه به تعهدات این گروه اعتماد کرد؟ و بدانید که اگر این مذاکرات صلح موجب به قدرت رسیدن شان شود با شناخت واقعی و تمام تجاربی که از این وحشیان داریم چه جنایاتی در حق مردم روا خواهند داشت.

اصلاً این شکم کته های جاهل بی ایمان بی وجدان اهل مذاکره و موافقات و تفاهات مدنی و انسانی نیستند.

بار ها گفته ام و نوشته ام که اشتراک شان در هر نوع جلسه با هیأت یک هزار نفری افغان ها نمایشی است در قدم اول این اشخاص اهلیت، کفایت، سوبیه، دانش و فهم مذاکره و برخورد سیاسی را مطابق ایجابات دیپلماتیک ندارند، این مذاکره کنندگان بطور قطع و واضح صلاحیت و اهلیت اتخاذ تصمیم را ندارند و حتی هویت شان مشکوک بوده دستور و اتخاذ تصمیم به روی اسناد مؤثق نزد حامیان، ولی نعمت و پروردگان شان یعنی پاکستان است.

دیده شود که در ملاقات عمران خان صدراعظم پاکستان با ترمپ رئیس جمهور امریکا در یک فضای عدم اعتماد و انزجار، امریکا تا چه حد موفق به تغییر موقف آفریدگان و حامیان طالب می گردد که مرجع اصلی تصمیم گیرنده و تعیین کننده مذاکرات صلح است، که در واقعیت عمران خان نی، بلکه آی اس آی و قوای نظامی پاکستان است، و آیا عمران خان تضمینی به وکالت این دو قوه که گرداننده اصلی سیاست پاکستان در برابر افغانستان و هندوستان اند به امریکا داده می تواند؟ در حالی که نظامیان و آی اس آی عمران خان را به اریکه قدرت تکیه دادند.

در عین حال آقای حُلُمی خلیل زاد نماینده خاص امریکا در واشنگتن گفت که به وی مأموریت نوبی داده شده ولی جزئیات این مأموریت جدید خود را توضیح نداد.

دیده شود که ارمان این مأموریت جدید خلیل زاد برای ملت منتظر افغانستان چه خواهد بود؟ و می گویند که در مذاکرات آینده، دو روز بعد، در دوحه بین امریکا و طالبان توافق نامه نهایی به امضاء می رسد. و باز هم منتظریم که دریابیم که در این توافق نامه سرنوشت آینده افغانستان و توقعات و خواسته های مردم آن چگونه رقم زده می شود.

شاید امریکا مقصد خود را حصول نماید، سفیر فرانسه در کابل در این مورد اظهار نگرانی نمود، و متباقی را به مجالس آینده بین الافغانی که احتمالاً در ده مملکت دیگر منعقد گردد محول خواهد ساخت که نتیجه قابل پیش بینی است.

باز هم از پیش داوری پرهیخته چند روز دیگر منتظر می مانیم.

*** **

تذکر: هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند.